

Det er den ene Side af Sagen, som selvfølgelig føles haardest for Banerne, men som ogsaa er til den største Gene for Publikum. Men hvad der ogsaa er til Gene for Publikum, er, at de skal trave eller eventuelt køre disse uhyre lange Veje til Bane-gaarden og igen om Aftenen have uhyre store Vanskeligheder ved at komme til deres Hjem. For det første bliver jo Publikum, der om Søndagen tager hjem f. Eks. fra Klampenborg eller en af de andre Stationer, opholdt der undertiden i Timevis — ofte med smaa Børn, før de kan komme med Toget. Naar de saa endelig er komne med Toget og er komne til København, skal de ofte drage en meget lang Vej til deres Hjem, og hvis de ikke medfører Ting, der forhindrer dem fra at køre i Sporvogn, og de altsaa vil køre med Sporvogn, vil det i Regelen blive, som Erfaringen tilstrækkelig har vist fra Sporvognskørsel her i København, saaledes, at den ene overfyldte Sporvogn efter den anden kører forbi dem, og efter at have ventet og ventet og ventet maa de da begive sig paa disse Vandringer ofte langt ud paa Aftenen, maaske i Begyndelsen af Natten. Mange af dem er jo Folk, der skal tidlig op den næste Dag til deres Arbejde.

Da jeg saaledes anser det for at være ikke alene til største Gene for Publikum — og her drejer det sig om Hundredtusinder af Mennesker —, men tillige til den største Gene for Statsbanedriften, er det, jeg henstiller, at man i Tide tager dette under Overvejelse. Naar den højtærede Minister sagde, at en Gennemførelse af den Ringbane, som i sin Tid var projekteret, vilde komme til at koste mange Millioner Kr., kan jeg ikke tro, at dette er rigtigt. Jeg ved vel, at det hele vilde komme til at koste mellem 3½ og 4 Mill. Kr., men hvis Staten træffer den Ordning med Frederiksberg og Københavns Kommuner, at de betaler Halvdelen — hvad jeg naturligvis paa dette Tidspunkt ikke kan sige, om Kommunerne kan overkomme, men jeg gaar ud fra, at man vil kunne faa dem til det —, saa vil det ikke komme til at koste Staten 2 Mill. Kr., og det vilde være Penge, der kom rigeligt igen. Thi det er en Erfaring her som andetsteds, at jo lettere Adgang der er til at bestige Toget, i desto større Grad benytter Publikum denne Befordring, ikke at tale om, at en Ringbane ogsaa vilde blive anvendt til at køre her inde i Byen fra det ene Sted til det andet. Der er derfor ikke Tvivl for mig om, at det vilde være en udmærket Anbringelse for Staten af Pengene,

bedre end de fleste Pengeanbringelser i Baner.

Jeg skal dernæst tillade mig nogle Bemærkninger til den højtærede Konseilspræsident. For nogen Tid siden læste jeg i Bladene, at den højtærede Konseilspræsident skulde have udtalt sin Misfornøjelse med, at Højre havde holdt en Del Valgøremøder paa Fyn. Da jeg læste det, slog jeg det hen som en ganske barnlig Betragtning — der løber jo saa meget med i den hurtigt arbejdende Dagspresse —, og jeg tænkte: Det er nok en af de sædvanlige lette Ting, som kommer med, og som umuligt kan forholde sig rigtigt. Men til min Forbavselse hører jeg forleden den højtærede Konseilspræsident her omtale dette, at Højre har holdt en Del Møder paa Fyn, og den højtærede Konseilspræsident lægger ikke Skjul paa sin Misfornøjelse hermed. Nu var det et ganske morsomt Tilfælde, at da den højtærede Konseilspræsident udtalte sig paa denne Maade, havde han umiddelbart forud sagt til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen): „Det maa dog være Venstres Sag, hvorledes det ordner sine Møder, det behøver de dog ikke at udbede sig det ærede Medlems Tilladelse til“. Jeg synes, at naar man lige har sagt det til et andet Medlem, saa er det lidt aparte at høre, at den højtærede Konseilspræsident alligevel doler over de Møder, Højre har holdt. Men altsaa, vi skal her paa Rigsdagen diskutere dette, at Højre har holdt Møder paa Fyn. Maa jeg da sige til den højtærede Minister, at der fra vor Side ikke er holdt andre Møder paa Fyn end dem, som det stedlige Højre efter eget Initiativ har foranstaltet. Men saa vil jeg spørge, om de stedlige Organisationer af Højre ikke maa dette? Skulde det virkelig være den højtærede Konseilspræsidents Mening, at naar der kommer en Anmodning hertil om at sende en eller flere Talere over til et saadant Møde, skulde man svare: Er I gale, hvad vil I holde Møder for, Møder kan i og for sig være meget godt, men det bevirker kun Nervøsitet og forstyrrer Konseilspræsidentens Nattesøvn, altsaa, det kan vi ikke indlade os paa! Skulde det virkelig være den højtærede Ministers Mening, at vi skulde gøre dette? Ministeren nævnede, at jeg personlig havde været til Stede paa et Møde i hans Valgkreds. Ja, det har jeg. Det var et offentligt Møde, hvor jeg havde en flere Timers Diskussion med den radikale og socialdemokratiske Redaktør fra Assens, og det var en meget livlig Diskussion. Jeg tilføjer, at jeg efter Mødet, som trak ret